

A Bíróság (második tanács) 2007. november 29-i ítélete – Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, Stadtwerke Tübingen GmbH, Stadtwerke Uelzen GmbH kontra Európai Közösségek Bizottsága, E.ON Kernkraft GmbH, RWE Power AG, EnBW Energie Baden-Württemberg AG, Vattenfall Europe Nuclear Energy GmbH, korábban Hamburgische Electricitäts-WerkeAG

(C-176/06. P. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Fellebbezés – A német hatóságok által állítólagosan atomerőművek részére nyújtott állami támogatás – Az atomerőművek végleges leállítására és a radioaktív hulladékok ártalmatlanítására vonatkozó előírások – Az Elsőfokú Bíróság előtti kereset elfogadhatatlansága – Közrendre vonatkozó jogalap”)

(2008/C 22/14)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, Stadtwerke Tübingen GmbH és Stadtwerke Uelzen GmbH (képviselek: D. Fouquet és P. Becker Rechtsanwältin)

A többi fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselek: V. Kreuzschitz meghatalmazott), E.ON Kernkraft GmbH, RWE Power AG, EnBW Energie Baden-Württemberg AG, Vattenfall Europe Nuclear Energy GmbH, anciennement Hamburgische Electricitäts-WerkeAG (képviselek: U. Karpenstein és D. Sellner Rechtsanwältin)

Tárgy

Fellebbezés az Elsőfokú Bíróság (negyedik tanács) T-92/02. sz., Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH és társai kontra Bizottság ügyben 2006. január 26-án hozott ítélete ellen, amelyben az Elsőfokú Bíróság elutasította a 2001. december 11-i, B(2001) 3967. sz. végleges bizottsági határozat megsemmisítése iránti keresetet, amely határozatban a Bizottság megállapítja, hogy az atomerőművek által radioaktív hulladékaik ártalmatlanítása és létesítményeik végleges leállításával járó költségeik fedezete céljából képzett céltartalékokra alkalmazott adómentesség német rendszere nem minősül az EK 87. cikk (1) bekezdése szerinti állami támogatásnak – A Bizottság arra vonatkozó kötelezettsége, hogy értékelési nehézségek vagy kétely esetén megindítsa az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti kontradiktórium eljárást.

Rendelkező rész

- 1) A Bíróság hatályon kívül helyezi az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának T-92/02. sz., Stadtwerke Schwäbisch Hall és társai kontra Bizottság ügyben 2006. január 26-án hozott ítéletét.
- 2) A Bíróság a Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH-nak, a Stadtwerke Tübingen GmbH-nak és a Stadtwerke Uelzen GmbH-nak az Elsőfokú Bíróság előtt a 2001. december 11-i C(2001) 3967 végleges bizottsági határozat megsemmisítése iránt indított keresetét, amely határozatban a Bizottság megállapítja, hogy az atomerőművek által radioaktív hulladékaik ártalmatlanítása és a létesítményeik végleges leállításával járó költségeik fedezete céljából képzett céltartalékokra alkalmazott adómentesség német rendszere nem minősül az EK 87. cikk (1) bekezdése szerinti állami támogatásnak, elutasítja mint elfogadhatatlant.

- 3) A Bíróság a Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH-t, a Stadtwerke Tübingen GmbH-t és a Stadtwerke Uelzen GmbH-t kötelezi mindkét eljárás költségeinek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 131., 2006.6.3.

A Bíróság (második tanács) 2007. november 22-i ítélete (a Bundesverwaltungsgericht – Németország előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Deutsche Telekom AG kontra Bundesrepublik Deutschland

(C-262/06. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Távközlési ágazat – Egyetemes szolgáltatás és felhasználói jogok – Az átmeneti időre fenntartott „kötelezettségek” fogalma – A 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 27. cikke első bekezdése és a 2002/22/EK irányelv (egyetemes szolgáltatási irányelv) 16. cikke (1) bekezdésének a) pontja – Beszédalapú telefonos szolgáltatások díjszabása – Közigazgatási engedély beszerzésének kötelezettsége)

(2008/C 22/15)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesverwaltungsgericht – Németország

Az alapeljárás felei

Felperes: Deutsche Telekom AG

Alperes: Bundesrepublik Deutschland

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Bundesverwaltungsgericht – Az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (keretirányelv) (HL L 108, 33. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 349. o.) 27. cikke első bekezdésének, illetve az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló, 2002. március 7-i 2002/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (egyetemes szolgáltatási irányelv) (HL L 108, 51. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 367. o.) 16. cikke (1) bekezdése a) pontjának értelmezése – A tagállamok által átmeneti intézkedésként fenntartandó „kötelezettségek” fogalma – Erőfőlényben lévő vállalkozás által vezeték telefónia szolgáltatás nyújtásáért a végfogyasztókkal szemben megállapított díjak engedélyezéséről szóló korábbi szabályozás

Rendelkező rész

Az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (keretirányelv) (HL L 108, 33. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 349. o.) 27. cikkének első bekezdését, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló, 2002. március 7-i 2002/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (egyetemes szolgáltatási irányelv) (HL L 108, 51. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 367. o.) 16. cikke (1) bekezdésének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy átmenetileg fenn kell tartani az 1996. július 25-i távközlési törvény (Telekommunikációs törvény) 25. cikkében szereplőhöz hasonló, a piacon erőfölényes helyzetben lévő vállalkozások által az előfizetőkkel szemben a beszédalapú telefonos szolgáltatásokért alkalmazott díjakkal kapcsolatos engedély beszerzésére vonatkozó olyan törvényi kötelezettséget, amelyet a korábbi nemzeti jog írt elő az említett irányelvek eredményeként létrejött keretszabályozásra, valamint az azt megállapító közigazgatási aktusokat.

(¹) HL C 212., 2006.9.2.

A Bíróság (első tanács) 2007. december 6-i ítélete (Bundesverwaltungsgericht – Németország által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem) – Ursula Voß kontra Land Berlin

(C-300/06. sz. ügy) (¹)

(EK 141. cikk – Férfi és női munkavállalók egyenlő díjazásának elve – Közalkalmazottak – Túlmunka – Részmunkaidőben foglalkoztatott női munkavállalók közvetett hátrányos megkülönböztetése)

(2008/C 22/16)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesverwaltungsgericht

Az alapeljárás felei

Felperes: Ursula Voß

Alperes: Land Berlin

Tárgy

A Bundesverwaltungsgerichts (Németország) előzetes döntéshozatal iránti kérelme – Az EK 141. cikk értelmezése – A túlmunka tekintetében a rendes munkaidő keretében végzett munka díjazásától mind a teljes munkaidőben, mind a részmunkaidőben foglalkoztatott munkavállalók számára alacsonyabb díjazást előíró nemzeti szabályozás – Tanárként részmunkai-

dőben dolgozó, és ezenfelül túlmunkát végző közalkalmazottnak olyan díjazása, amely alacsonyabb, mint amelyben akkor részesülne, ha ugyanezt az óraszámot teljes munkaidős foglalkoztatás keretében teljesítené – Női munkavállalók közvetett hátrányos megkülönböztetése

Rendelkező rész

Az EK 141. cikket úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az a közalkalmazotti illetményre vonatkozó, az alapeljárásban vitatotthoz hasonló nemzeti szabályozás, amely egyrészt mind a teljes munkaidőben, mind pedig a részmunkaidőben foglalkoztatott közalkalmazottak által teljesített túlmunkát az egyéni munkaidőn felül teljesített munkaként határozza meg, másrészt a túlmunka után alacsonyabb díjazást állapít meg, mint az egyéni munkaidőn belül teljesített óraszám után, és így a részmunkaidőben foglalkoztatott közalkalmazottak az egyéni munkaidőjükön felül és a teljes munkaidőben foglalkoztatott közalkalmazottak kötelező óraszámának mértékéig végzett munkájukért alacsonyabb díjazásban részesülnek, mint a teljes munkaidőben foglalkoztatott közalkalmazottak, amennyiben:

– a szóban forgó szabályozás hatálya alá tartozó munkavállalók között jóval több nő érintett, mint férfi;

és

– az eltérő bánásmódot nem igazolják a nemen alapuló hátrányos megkülönböztetéstől független, objektív okok.

(¹) HL C 96., 2006.4.22.

A Bíróság (második tanács) 2007. november 22-i ítélete (a Juzgado de lo Mercantil – Spanyolország előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Alfredo Nieto Nuño kontra Leonci Monlleó Franquet

(C-328/06. sz. ügy) (¹)

(Védjegyek – 89/104/EGK irányelv – 4. cikk, (2) bekezdés, d) pont – A Párizsi Egyezmény 6. bis cikke értelmében valamely tagállamban „közismert” védjegyek – A védjegy ismertsége – Földrajzi kiterjedtség)

(2008/C 22/17)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Juzgado de lo Mercantil – Spanyolország

Az alapeljárás felei

Felperes: Alfredo Nieto Nuño

Alperes: Leonci Monlleó Franquet